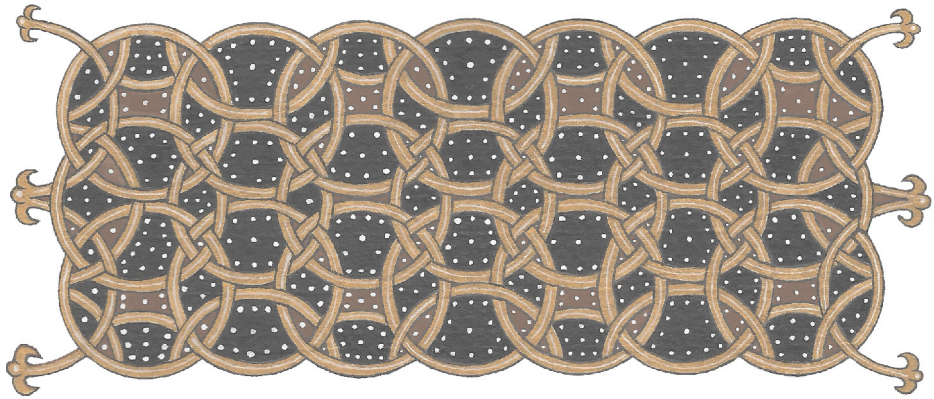
CARTEA GENEZEI

CARTEA GENEZEI

Apărută cu binecuvântarea
Înaltpreasfinţitului Teofan
Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei

DOXOLOGIA
junior
2015

CUVÂNT ÎNAINTE

Cartea Genezei, prima carte a Vechiului Testament, este poate şi cea mai greu de priceput dintre toate cărţile Sfintei Scripturi. Este o carte dificilă nu numai pentru un copil, dar şi pentru un adult. De aceea, acest proiect este cu atât mai important, el adresându-se în egală măsură copiilor şi părinţilor lor, invitându-i să participe, împreună, la redescoperirea miezului apariţiei vieţii pe Pământ.

Mesajul de bază al acestei cărţi (ca, de altfel, al tuturor cărţilor Sfintei Scripturi) este că toate lucrurile cuprinse între copertele ei chiar s-au întâmplat. Vedem locuri situate într-un spaţiu geografic precis, oameni reali, care au existat şi au trăit într-un timp bine definit. Cartea Genezei nu este deci o poveste, un mit. Exceptând creaţia propriu-zisă, care este revelată, restul Cărţii Genezei apare ca o cronică istorică. De aceea intervenţia asupra textului biblic a fost minimală.

Ilustraţia Cărţii Genezei e construită pornind de la structura manuscrisului miniat de Ev Mediu. Pentru a vorbi copiilor, din punct de vedere al imaginii, mai aproape de înţelesul lor, s-a optat pentru o abordare mai apropiată de ilustraţia de carte pentru poveşti, apelând numai acolo unde era absolut necesar, la simbolurile şi rigorile iconografice. Astfel, copiii vor putea vedea personificări ale celor şapte zile ale creaţiei sub forma unor personaje fantastice care ajută, prin felul în care au fost concepute,

la o rememorare a întâmplărilor petrecute pe parcursul lor. De asemenea, în locurile unde s-a abordat reprezentarea iconografică, pentru o cât mai bună receptare a informaţiei, s-a optat pentru o simplificare a ei, imaginile concentrându-se pe esenţial.

Chiar dacă aceste întâmplări s-au petrecut cu foarte mult timp înaintea secolului al XXI-lea, în care trăim, Cartea Genezei e, prin însuşi miezul ei, o carte care e şi va fi mereu actuală.

La început a făcut Dumnezeu Cerul şi Pământul.

Şi Pământul era gol şi neîntocmit. Întuneric
era deasupra adâncului, iar Duhul lui Dumnezeu
se purta pe deasupra apelor.

Şi a spus Dumnezeu: „SĂ FIE LUMINĂ!”

Şi Dumnezeu a văzut că lumina e bună şi a despărţit-o de întuneric.

Dumnezeu a numit lumina Ziuă, iar întunericul l-a numit Noapte. Şi a fost seară şi a fost dimineaţă. Ziua întâi.

ZIVĂ NOAPTE

ZIVA ÎNTRI
IC XC
SI A FOST SIMINEA
SI A FOST SEARA

Apoi Dumnezeu a spus: „SĂ FIE O TĂRIE PRIN MIJLOCUL APELOR ŞI SĂ DESPARTĂ APE DE APE". Şi aşa a fost.

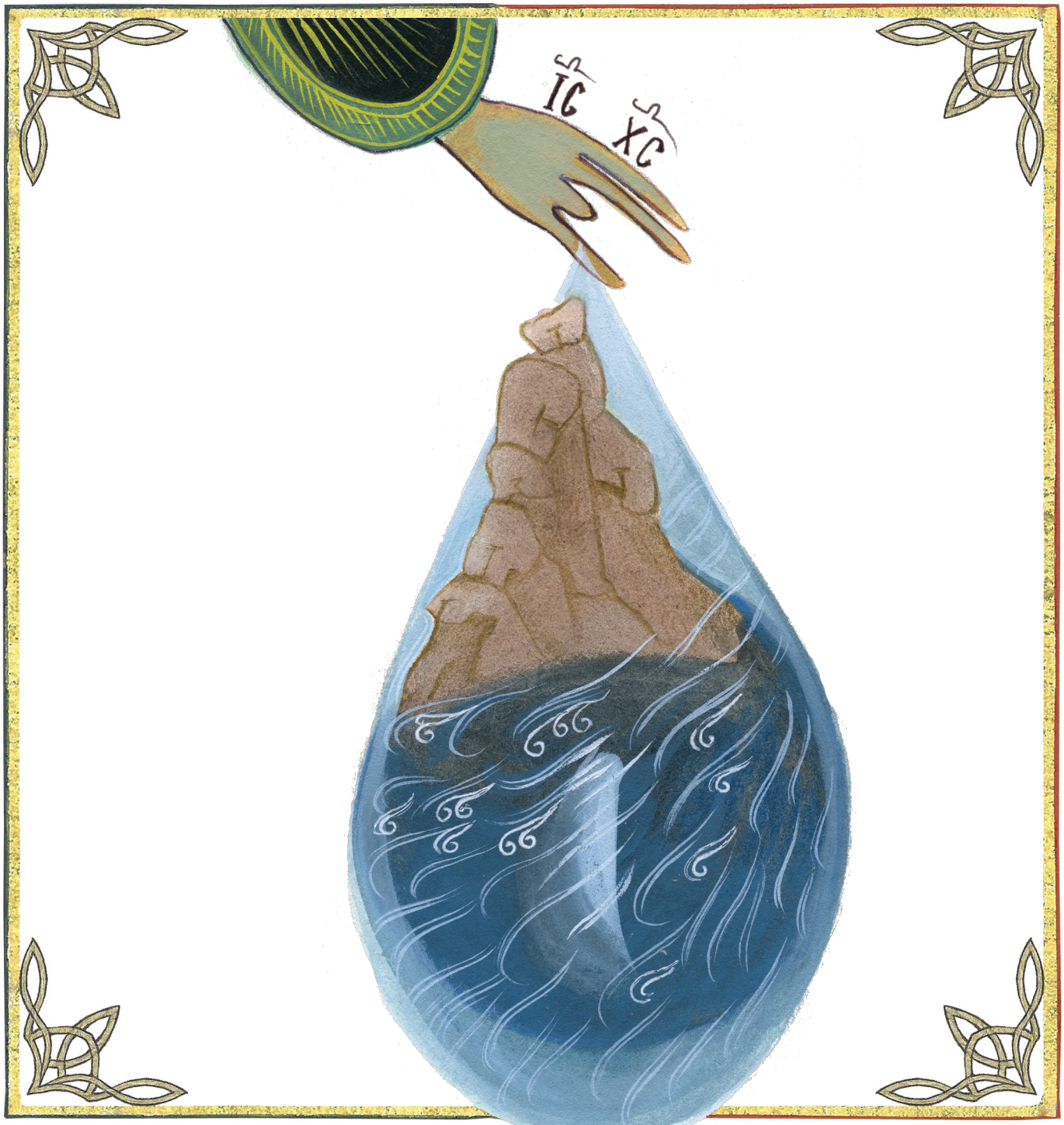
Tăria pe care a făcut-o a numit-o Cer. Şi a văzut Dumnezeu că este bine. Şi a fost seară şi a fost dimineaţă. Ziua a doua.

SĂ FIE O ȚĂRIE PRIN
MILOCI
ȚARE LOR

ЇС ХС
ZIVA
Я ЮОУЯ

Şi a spus Dumnezeu: „SĂ SE ADUNE APELE DE SUB CER LA UN LOC ŞI SĂ SE ARATE USCATUL!”

Şi apele de sub cer au făcut precum Dumnezeu a spus şi au scos la iveală uscatul. Adunarea apelor a numit-o Dumnezeu Mări şi adunarea uscatului l-a numit Dumnezeu Pământ.

IC
XC

Apoi Dumnezeu a spus: „SĂ DEA PĂMÂNTUL
DIN SINE VERDEAȚĂ:

